

Iso Gallup

Vanha sananlasku kertoo, että ennustaminen on vaikeaa, paitsi vaalien jälkeisen ajan ennustaminen. Vaaleihin on viikko aikaa, mutta jo nyt on tiedossa, kuka voittaa ja kuka häviää. Niinikään tiedetään, kenestä tulee pääministeri ja mikä puolue ei pääse hallitukseen. Jokseenkin valmiita hallitusohjelmia on jo nivaska, ja tiedossa on myös se, mitä hallitus ryhtyy ensi töikseen tekemään.

Kaikesta tästä huolimatta pelätään, että äänestysprosentti jää pieneksi. Ihmiset eivät muka usko vaikuttamismahdollisuuksiinsa eivätkä luota poliitikkoihin. Äänestyslaiskuus kuitenkin johtuu siitä, johtuu siitä, ettei vaaleja markkinoida kunnolla. Eihän kukaan usko pystyvänsä vaikuttamaan esimerkiksi pesupulvereihin, mutta kuitenkin niitä ostetaan, koska mainonta on rajua.

Vaaleja mainostetaan nuorille esittelemällä solmuun mennyttä kynää, jonka muka pitäisi ilmentää äänestämistä. Tosiasiassa juliste ei ilmennä mitään muuta kuin että onpas kynä mennyt kummaan solmuun, ei se varmasti oikea voi olla, mitä lienee kutuperkkaa.

Jossakin Keski-Suomessa äänestäjille jaetaan ilmaisia uimahallilippuja. Ajatus on hyvä, vaikka tuokin mieleen vanhan sananlaskun: "Autuaita ovat puupäät, sillä he pysyvät pinnalla". Houkutinta pitäisi kehittää. Kaikkien äänestäneiden kesken voitaisiin arpoa esimerkiksi stereota ja väritelkkareita, niitähän on tavallaan jo valmiina varastoissa.

Vaihteeksi voitaisiin vaalit korvata oikein isolla Gallupilla, jossa tutkimusryhmänä olisivat kaikki äänioikeutetut. Gallupeilahan voimasuhteita on tähänkin saakka selvitelty. Äänestysprosentti saataisiin neuvostoliittolaiselle tasolle, kun jokaiselle äänioikeutetulle lähetettäisiin kotiin haastattelija, joka ei lähtisi pois ennenkuin on saanut puristetuksi vastauksen äänestäjältä. Näin vaalikansalta säästyisi vaiavaa, kun ei tarvitsisi vääntäytyä monen sadan metrin päähän jonnottamaan vaaliurnille. Sitä paitsi saataisiin työtä monelle tuhannelle kyselijälle.

Television vaalitenttejä seurattaessa tulee haikailleeksi sitä,

mikseivät ehdokkaat pääse mainostelkkarin puolelle. Eiväthän he edes kerro uutisia, jotka ovat MTV:ltä kiellettyjä, vaan höpäjävät vanhoja asioita, joita läheskään kaikki eivät jaksa kuunnella. Mutta kun Kalevi Sorsa lurauttaisi Paul Paavelan kanssa duettona "Pennejä taivaasta" jollakin mainoskatkolla, niin johan menisi tieto perille. Pöllöpuolella mainosaikakin on sen verran kallista, että puolueiden olisi pakko tiivistää sanottavansa. Kokoomuksen puheenjohtaja Harri Holkeri toimikin jo tähän suuntaan, kun hän vaalitentissä paukautti, että puolueen vaaliohjelma voidaan tiivistää yhteen sanaan: "Työ". Tuon yhden sanan selittämiseen tosin meni 40 minuuttia.

Holkerin yhden sanan vaaliohjelma muuten selvitti senkin, mitä nykypäivän Suomessa tarkoittaa kuuluisa työn ja pääoman välinen ristiriita. Vanhastaan nimittäin tiedetään, että kommunistit perustavat oppinsa Karl Marxin teokseen "Pääoma". Kun siis kokoomus on työn ja kommunistit pääoman puolella, ei ole ihme, että puolueiden suhteissa tahtoo olla ryppyjä.

□□□

Lopulta on selvinnyt sekin, miksi suomalaisilla on niin huonot hampaat. Lehdessä kerrottiin, että suomalainen syö keskimäärin kahdeksan kiloa pakasteita vuodessa. Kyllä siinä hampaat katkeilevat.